

MALINOWA GAZETKA

*GAZETKA UCZNIÓW SZKOŁY POSTAWOWEJ
IM. KAWALERÓW ORDERU UŚMIECHU W DĄBRÓWCE*

W tym wydaniu znajdziecie:

- informacje o zwierzakach z naszego poznańskiego ZOO,
 - wywiad przeprowadzony z pracownikami ZOO,
 - zagadki logiczne,
 - nasze osiągnięcia,
 - przepisy na słodkie pyszności,
 - ciekawostki.

OD REDAKCJI

Niedawno - w grudniu, zakończyła się akcja „Zwierzęta wokół nas”.

Wielu z nas, w czasie lekcji języka polskiego lub lekcji wychowawczej, poznało wzruszającą opowieść o wielkiej przyjaźni chłopca i psa. Nowelka „Psie troski - bo o niej tu mowa- była początkiem rozmów i dyskusji na temat zwierząt (nie tylko psów) ich często wspaniałych charakterów, ciekawych zachowań. Rozmawialiśmy o tym, jakie mają prawa i o tym jakie mamy wobec nich obowiązki. O tym, że odczuwają tak samo jak ludzie: obdarzają miłością, przyjaźnią, zaufaniem, bardzo się przywiązują do swoich właścicieli. Hol naszej szkoły wypełniony został pracami plastycznymi z opisami naszych zwierzęcych ulubieńców, przyjaciół, a także innych ciekawych i wartych poznania gatunków.

To wydanie gazetki poświęcone jest w dużej części zwierzacom.

Dowiecie się wielu ciekawych rzeczy o mieszkańcach naszego poznańskiego ZOO.

Specjalnie dla Was koleżanki z 5a wybrały się tam na wycieczkę i przeprowadziły rozmowy z opiekunami zwierząt.

Przyjemnego czytania!

W ŚWIECIE ZOO

Każdy z nas był kiedyś w Ogrodzie Zoologicznym. Nie każdy jednak miał okazję przeżyć taką przygodę jak my.

Dzięki wywiadowi przeprowadzonemu przez nas z Panią Anną Szmajter pracownikiem działu drobnych ssaków i naczelnym, opiekunką pawilonu zwierząt nocnych zdobyliśmy wiele ciekawych informacji na temat żyjących tam zwierząt.

Pani Ania pokazała nam zakamarki, do których normalnie mogą wchodzić tylko opiekunowie. Miałyśmy możliwość pogłaskania i nakarmienia z ręki leniwca. Weszliśmy do jego terrarium, w którym nad głowami latały nam nietoperze.

Bałyśmy się, że jakiś nam się wplącze we włosy. Pani Ania zapewniała nas jednak, że tak może się stać tylko wtedy, gdy jest on już bardzo stary, chory lub słaby.

Miedzy nogami biegał nam pancernik.

Poszliśmy do miejsca gdzie przetrzymuje się zwierzęta nocne, ponieważ z różnych powodów nie mogą być one na wystawie.

Oglądałyśmy lemury czyli całe stado Królów Julianów, które nie przetrwałyby zimy na zewnątrz dlatego zrobiono im przytulny wybieg na zapleczu pawilonu zwierząt nocnych. Były bardzo zainteresowane naszymi odwiedzinami. Wcinały ze smakiem bardzo zdrowe śniadanko. Same owoce i warzywa.

Zauważyłyśmy, że buraczki bardzo im smakowały.

Miałyśmy też okazję wzięcia na ręce i pogłaskania pancernika o imieniu Bolek. Był bardzo przyjemny w dotyku. Zwinął się w kulkę na naszych rękach i tylko pyszczkiem ruszał i węszył.

Zobaczyłyśmy też z bliska kota pustynnego. Miałyśmy duże szczęście, że do nas podszedł gdyż jest to już bardzo stara kotka (ok 13 lat) i większość czasu śpi.

Czas pochłonąć wiedzę o najciekawszych i najślodziejch zwierzętach nocnych znajdujących się w naszym Zoo.

LENIWIEC DWUPALCZASTY

- wisi zwykle głową w dół dlatego ma bardzo silne kończyny. Ma bardzo długie i haczykowate pazury, dwa lub trzy. Pomagają mu one trzymać się gałęzi. Jego długa sierść skierowana jest od brzucha do grzbietu, czyli odwrotnie niż u innych ssaków a to po to by woda mogła po nim spływać.
- dobrze pływa
- na ziemi porusz się rzadko i niezdarnie (odcinek 7m pokonywałby ok 1 minutę) ale nasz poznański leniwiec jest inny – zdarza się ,że spaceruje po ziemi.
- wypróżnia się schodząc na ziemię i robi to w długich odstępach czasu nawet co 20 dni - i tu nasz poznański leniwiec również się wyróżnia gdyż wypróżnia się co 2 dni
- żywi się przede wszystkim liśćmi, owocami i pędami
- matka nosi młode na brzuchu przez pierwszy rok jego życia, może się poczuć u niej zupełnie jakby leżał na hamaku
- futro leniwców porastają glony

NIETOPERZ WAMPIR

- jeden z trzech gatunków nietoperzy odżywiających się krwią,
- odżywia się krwią ssaków, nacina skórę ostrymi zębami, zlizuje krew, która nie krzepnie, gdyż w ślinie znajduje się uniemożliwiająca to substancja (antykoagulant). By się pożywić atakują najczęściej bydło i konie.

KOWARI

- jest drapieżnym torbaczem polującym na owady i drobne kręgowce.
- dobrze wspina się po drzewach choć większość czasu spędza na ziemi
- coraz rzadszy w swoim naturalnym środowisku
- długość jego ciała to ok 13cm

PANCERNIK WŁOCHATY

- posiada pancerz złożony z kostnych łusek
- ma długie pazury służące mu do kopania rozległych i głębokich nor
- gdy przebywa pod ziemią, jest w stanie wykorzystywać do oddychania niewielkie ilości tlenu uwięzione między grudkami gleby. Małe fałdy skóry pełnią funkcję filtra chroniącego przed przedostaniem się ziemi do płuc.

NASZE POZNAŃSKIE TYGRYSY

Informacji udzielił opiekun tygrysów syberyjskich pan Maciej Petzold.
Rozmowę przeprowadziła Julka Jakubowska

Tygrys Zeus urodził się w Niemczech z rodziców urodzonych na wolności. Ma 15 lat i jest najbardziej nieufny, trzyma się na dystans, jest sprytny i najbardziej dziki.

Kira urodziła się w angielskim ZOO, podobnie jak jej rodzice. Dopiero jej dziadkowie byli dzicy. Ma 16 lat i jest bardziej ufna od Zeusa.

Tungus - dziecko Zeusa i Kiry ma 7 lat. Urodził się w Polsce jako jeden z trójki rodzeństwa i jest najbardziej ufny i skłonny do współpracy z opiekunami. Pozostałe tygryski z miotu Tungusa wyjechały już z do innych ogrodów zoologicznych. Cały czas trzeba pamiętać, że to silne drapieżniki. Kiedyś młode tygrysy bawiły się tak, że jeden stracił część ogona. Pomimo, że tygrysy z zoo nie znają wolności, cały czas jest u nich silny instynkt łowcy. Zdarza się że opiekunowie znajdują na wybiegu upolowane przez tygrysy myszołowy, które chciały połakomić się na mięso przeznaczone na karmę tygrysów. Tygrysy żywią się głównie mięsem. Dostają na przemian różne gatunki mięs: koninę, drób, nutrie, króliki, czasem jaja kurze. W niedzielę mają głodówkę. My odwiedziliśmy ZOO właśnie w niedzielę i mogliśmy obserwować jak tygrysy dawały swojemu opiekunowi znać, że mają ochotę na przekąskę. Często przechadzały się koło miejsca, gdzie staliśmy z Panem Maciejem, przystawały, patrzyły na niego. Pan Maciej wspominał, że czasami Zeus ryczy na niego domagając się swojej porcji.

Polska zima nie jest straszna tygrysom syberyjskim, lubią chłód i nawet tę porę roku wolą. Na jesieni sporo jedzą i gromadzą zapasy tłuszczu pod skórą. Jest to nawet 5 cm tłuszczu. Do tego ich sierść staje się grubsza i gęsta. Są więc przygotowane na zimę i nie jest ona dla nich kłopotliwa. Za to latem szukają ochłody w cieniu drzew, trawie, a nawet w sadzawce, którą dla nich przygotowano. Tygrysy mają na wybiegu zabawki, na przykład gumowe piłki i opony oraz kładkę.

Tygrysy choć mają czarne paski i są pomarańczowe to potrafią tak się ukryć, że trudno je zobaczyć zimą. W nocy tygrys widzi 6 razy lepiej od człowieka.

„ZWIERZAKI ZIMĄ”

Przeczytajcie wywiad, jaki przeprowadziłyśmy z opiekunami zwierząt nocnych.

P: - pytający (Natalia Matela)

O: - opiekun

P: Czy trudno jest się opiekować tego typu zwierzętami? Czy więcej jest przy nich pracy latem czy zimą?

O: Tak naprawdę pracy jest tyle samo latem i zimą, ponieważ nasze zwierzęta nie zapadają w sen zimowy, nas to nie dotyczy. Tutaj mamy zwierzęta egzotyczne. Pracy, owszem bardzo dużo. Nie jest to praca łatwa, nie jest to praca lekka, ale każdy z nas tę pracę uwielbia.

P: Lemurek myszaty, czy w zoo również zapada zimą w letarg tak jak w swoim naturalnym środowisku? Czy zimą obniżacie temperaturę w terrariach zwierząt nocnych?

O: Znaczący tak, mamy takie miejsca, w których zimujemy niektóre gatunki zwierząt. Lemurek myszaty do nich nie należy, ponieważ nie możemy tak naprawdę stworzyć takich warunków, w których mógłby przetrwać. Ale na przykład inne zwierzęta, które zapadają w sen zimowy są przenoszone do specjalnych pomieszczeń.

P: Większość ze znajdujących się tu zwierząt nocnych żywi się małymi owadami i kręgowcami. Skąd je bierzecie? Sami hodujecie Państwo czy gdzieś się je kupuje?

O: To zależy jakie. Niektóre kupujemy, jak na przykład świerszcze czy szarańcze, a niektóre jak mączniki hodujemy na miejscu.

P: Są tutaj nietoperze wampiry. W jaki sposób je karmicie? Czy mogą zaatakować człowieka?

O: One żyją w Ameryce. Generalnie żywią się krwią, tak jak wcześniej sobie powiedzieliśmy. One przecinają skórę zwierząt, które śpią, te zwierzęta tego nie czują. Nietoperze wydzielają substancję, dzięki której krew nie krzepnie i nietoperze ją zlizują. Tak naprawdę zwierzętom tym się nic złego nie stanie. My taką krew kupujemy z rzeźni, właściwie nie kupujemy, tylko dostajemy.

P: Czy dostawa krwi jest codziennie?

O: Nie, dostawa jest raz w tygodniu. W tej krwi są konserwanty, żeby ta krew się nie psuła i żeby nie krzepła. One są bardzo wrażliwe. Nienakarmione wampiry umierają po dobie. One są bardzo, bardzo słabe, jeśli nie zjedzą. U nietoperzy jest coś takiego jak miłość siostrzana. Czyli jeżeli jeden osobnik się naje a drugi nie, to ten zwraca, żeby drugi mógł przeżyć.

P: Które ze zwierząt najłatwiej się rozmnażają w zoo?

O: Hmm, zadałaś mi trudne pytanie. Może odpowiem: najwięcej. Kiedyś to był bardzo rzadki gatunek. Nazywa się Karmniczka. Bardzo dużo ich mamy, dlatego uważam, że łatwo się rozmnażają. Bardzo długo byliśmy jedynym miejscem w Europie, poza Australią, gdzie one się łatwo rozmnażały, oprócz owadów oczywiście.

O: Czy zdarza się, że matki zwierząt nocnych po urodzeniu młodych odrzucają swoje potomstwo? Jeśli tak to, w jaki sposób się Państwo nimi opiekujecie?

P: Kiedyś się to zdarzało częściej, teraz też się zdarza. Jeżeli mama odrzuci młode, to na ogół coś z nimi jest.

Natura tak działa, że mama to czuje. Ona wie, że coś jest nie tak, że ten maluszek nie przeżyje. I nawet, jeśli wy podejmiemy się go dokarmiać to i tak nam się nie udaje. Ale na przykład, jeśli padnie mama lub jeśli dzieje się coś takiego, że mama się bardzo przestraszy i odrzuci to maleństwo i wtedy wiemy, że jest wszystko w porządku, to próbujemy je utrzymać przy życiu.

P: Które z tych zwierząt jest najtrudniejsze w opiece?

O: Trudne są te, którym trudno zapewnić takie samo pożywienie jak w naturze. Trudno jest nam wyżywić zwierzęta, które nic innego nie jedzą, tylko trzcinę, bambus, takie specjalne kulki. Te, dla których nie da się kupić w sklepie tego pożywienia. Musimy je robić sami albo zbierać w terenie. Tak naprawdę uczyliśmy się sposobów żywienia każdego nowego gatunku.

P: Czy szczepi się takie zwierzęta na jakieś choroby?

O: Nie, szczepić nie szczepimy, tylko odrobaczamy nasze zwierzęta.

P: Co jest najprzyjemniejsze w pracy z takimi zwierzętami?

O: Kontakt ze zwierzętami. To nie są zwierzęta domowe, ale niektóre udają nam się trochę oswoić, to znaczy dotknąć lub pogłaskać. Niektóre obdarzają nas takim zaufaniem, że na przykład opiekun może je na ręce wziąć. Jest to duże ułatwienie, bo na przykład, jeśli zwierzę jest chore to nie musimy go łapać, tylko możemy podać im lekarstwo lub je dokładnie obejrzyć bez łapania. To jest duży sukces.

P: To były wszystkie nasze pytania, dziękujemy za wywiad.

O: Ja również bardzo Wam dziękuję za przybycie oraz zainteresowanie naszymi zwierzętami.

CZY WIESZ ŻE...

Czy wiesz, że...

w Australii żyje dwa razy więcej kangurów niż ludzi?

Czy wiesz, że...

jerzyki to ptaki, które nie tylko żywią się w locie, ale nawet śpią. Mogą utrzymywać się w powietrzu przez 3 lata (bez przerwy)?

Czy wiesz, że...

Myrmecia gulosa, zwana również mrówką-buldogiem lub skaczącą mrówką, to rodzaj mrówki, która może dorastać do 40 mm długości? Ten rodzaj mrówek ma potężne żuwaczki, bardzo dobry wzrok, a ich jad może nawet zabić człowieka.

Czy wiesz, że...

oko strusia jest większe od jego mózgu?

Czy wiesz, że...

serce krewetki umiejscowione jest w jej głowie?

Czy wiesz, że...

krew pasikoników jest koloru białego?

Czy wiesz, że...

kolibry to jedyne ptaki, które potrafią latać do tyłu?

Czy wiesz, że...

wszystkim gryzoniom rosną zęby przez całe życie?

Czy wiesz, że...

jaszczurki mogą zgubić swój ogon, kiedy są atakowane? Porzucony ogon porusza się, zaskakując napastnika i dając jaszczurce czas na ucieczkę. Nowy ogon wyrasta w ciągu kilku tygodni.

Czy wiesz, że...

krokodyle są jednymi z najstarszych zwierząt świata, starszymi nawet od dinozaurów? Powstały na drodze ewolucji około 200 milionów lat temu.

ZWIERZYNIEC

Mistrzowie kamuflażu

Zjawisko mimetyzmu (mimetyzja) jest w naturze bardzo popularne. Dzięki kamuflażowi zwierzęta zyskują dodatkową ochronę. Najczęściej cechy te występują u gadów, ryb i owadów. Niektóre z gatunków do perfekcji opanowały „udawanie” źdźbła trawy, kory, uschniętego pnia lub liścia, plamy mchu na ścianie. Umiejętność „znikania” wśród liści, lub wtapiania się w tło, to często jedyna szansa na przeżycie w świecie zwierząt. Dostosowanie barwy skóry, kształtu lub faktury do otaczających przedmiotów pomaga uniknąć ataku drapieżników. Zmiany koloru futra lub upierzenia wraz ze zmianami pór roku pozwalają wtopić się w śnieżne zaspy lub jesienne liście i pozostać niezauważonym zarówno przez potencjalnego wroga, jak i ofiarę.

Rozpoznajecie? Na zdjęciach odnajdziecie owady, żabę oraz rybę.

ZAGADKI

Wilk, koza i kapusta

Chłop musi przewieźć na drugi brzeg rzeki kozę, wilka i kapustę. Niestety, posiada łódkę, która może pomieścić tylko jego i jedno z trzech (kozę, wilka albo kapustę). Na jednym brzegu nie mogą zostać bez opieki chłopca: wilk z kozą (bo wilk zje kozę), ani koza z kapustą (bo koza zje kapustę).

Pytanie: Co ma zrobić chłop?

Cudowny dom

"Wybudowałem sobie domek w taki sposób" - piszę w liście do przyjaciół znany "geografoman", profesor Franciszek Montblacus - "że okna wszystkich czterech ścian wychodzą na południe".

Pytanie: Czy to możliwe?

Silny wiatr

Pociąg elektryczny przebywa odcinek drogi między Warszawą Zachodnią a Pruszkowem z szybkością 60 km na godzinę. W przeciwnym niż kierunek jazdy pociągu dmie dużej siły wiatr wiejący z szybkością 30 kilometrów na godzinę.

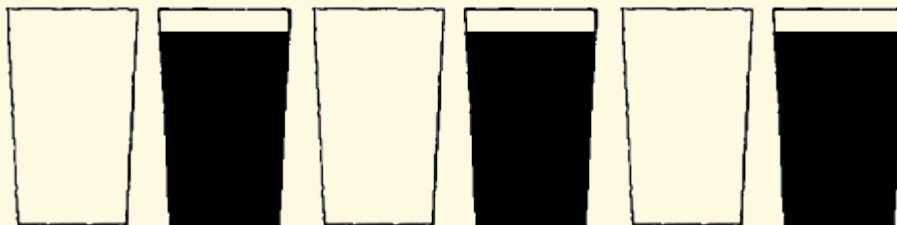
Pytanie: Z jaką szybkością ucieka dym z komina lokomotywy?

Urodzinowy torcik

Oto smaczny biszkopt, który należy trzema tylko cięciami pokroić na osiem kawałków, bo tylu właśnie kolegów zaprosił Wicuc na urodziny. Musimy dodać, że kawałki tortu powinny być jednakowej wielkości. Aha, jeszcze jedno: podział jest naprawdę nietrudny dla każdego, kogo stać na niewielką choćby porcję dowcipu.

Szklaneczki

Tą sztuką druh Jacek zaskoczył wszystkich zebranych w izbie harcerskiej kolegów. Oto ustawił na stole w szeregu sześć szklaneczek, do trzech z nich nalał w następujący sposób oranżadę po czym zapytał:

W jaki sposób jednym ruchem spowodować, żeby trzy pełne szklaneczki znalazły się po prawej stronie, a trzy puste po lewej?

MĄDRA GŁOWA

Znajdź ukryte wyrazy w wykreślance.

D	R	T	O	U	B	A	Ł	W	A	N	R
F	G	M	A	S	Ż	H	Y	E	Y	K	C
G	Ó	R	Y	Ć	Y	W	Ż	B	J	D	Z
S	Z	A	L	I	K	F	W	Y	N	U	A
B	C	Z	O	U	B	E	Y	E	A	V	P
T	Ś	E	D	I	W	R	W	Z	R	P	K
P	N	G	O	Z	Z	I	M	A	T	N	A
Ó	I	K	W	H	P	E	B	O	Y	R	N
Ę	E	N	I	L	M	Ś	K	L	F	R	U
J	G	W	S	A	N	K	I	E	S	Ć	H
A	J	Z	K	U	F	M	P	C	O	G	L
P	S	N	O	W	B	O	A	R	D	T	Ż

Zima
Ferie
Czapka
Szalik

Góry
Snowboard
Bałwan
Sanki

Łyżwy
Śnieg
Narty
Lodowisko

Znajdź sześć różnic na obrazkach.

WIERSZE OD RZECZY

"Widowisko"

Dziś na dworze widowisko!
Rozpala się wielkie ognisko!
Pieką pianki, pieką grzanki.
Jedni grają w nogę,
aby walczyć o nagrodę,
inni grają w kości,
przez to tamci mają mdłości.
Gaśnie ognisko,
cóż to było za widowisko!

Karol Łubiński

PICHCIMY

Ciasto z truskawkami

Składniki:

CIASTO

cukier puder 200 g
jajka 4 szt
mąka ziemniaczana 100 g
proszek do pieczenia 1 łyżeczka
mielone migdały lub pokruszone płatki migdałów 50 g
truskawki 50 g
Kostka do pieczenia Kasia 150 g

Czas robienia: 60 minut

Czas pieczenia: 50 minut 180 °C

Kroki:

Krok 1 Mąkę, mąkę ziemniaczaną i migdały mieszamy z proszkiem do pieczenia.
Krok 2 Miękką Kasię ucieramy z cukrem pudrem.
Krok 3 Następnie dodajemy po 1 jajku. Cały czas ucierając mikserem dosypujemy powoli mąki, aż ciasto będzie puszyste i gładkie.
Krok 4 Truskawki myjemy i odsączamy na papierowym ręczniku.
Krok 5 Następnie usuwamy szypułki i kroimy na połówki.
Krok 6 Przygotowujemy tortownicę o średnicy 25 cm. Smarujemy ją Kasią i posypujemy bułką tartą. Ciasto przekładamy do tortownicy i wciskamy w nią połowę truskawek, resztę układamy na wierzchu ciasta. Wstawiamy do nagrzanego do 180°C piekarnika i pieczemy w 50-60 minut (do momentu, aż włożony w ciasto drewniany patyczek po wyjęciu nie będzie oblepiony ciastem).

Ciasto z malinami

Trwanie: 60 min. Pieczenie: 30 min. 180 °C

Składniki:

CIASTO

mąka 120 g
mąka ziemniaczana 50 g
cukier 200 g
jajko 4 szt
sól 1 szczypta

WIERZCH

maliny 200 g
śmietana kremówka 36% 250 ml
cukier puder 200 g
galaretkę pomarańczową 1 opak
galaretkę agrestową 1 opak
banan 2 szt
winogrono 10 dkg

Kroki:

Krok 1 Żółtka utrzyj do białości z połową cukru i szczyptą soli.
Krok 2 Wsyp obie przesiane mąki i wszystko wymieszaj.
Krok 3 Białka ubij z pozostałym cukrem na sztywną pianę i delikatnie połącz z masą.
Krok 4 Ciasto przełóż do dużej (średnica 28 cm) tortownicy.
Krok 5 Piecz około 30 minut w piekarniku nagrzanym do 180 st C.
Krok 6 Galaretkę pomarańczową rozpuść w dwóch szklankach gorącej wody, a agrestową w jednej szklance.
Krok 7 Obie schłodź.
Krok 8 Zimną kremówkę ubij na sztywno z cukrem pudrem, a następnie wymieszaj ją z malinami.
Krok 9 Zimne ciasto przekrój na dwie części.
Krok 10 eden krążek ułóż na spodzie tortownicy i nałóż krem malinowy.
Krok 11 Przykryj drugim krążkiem.
Krok 12 Na wierzchu ułóż kawałki owoców oraz pokrojoną w kostkę galaretkę agrestową.
Krok 13 Całość zalej tężejącą galaretką pomarańczową.
Krok 14 Ciasto wstaw do lodówki.
Krok 15 Gdy galaretkę stężeje, ciasto wyjmij z tortownicy.

NASZE SUKCESY

Roztańczone Dopiewo

Klasa 2 g w tym roku szkolnym brała udział w Gminnym Konkursie Tanecznym- "Roztańczone Dopiewo". W szkole podczas lekcji wychowania fizycznego odbyło się 6 spotkań z instruktorem tańca z którym klasa poznawała kroki. Finałem tych spotkań było przygotowanie układu choreograficznego. Uczniowie otrzymali wyróżnienie. Wrócili do szkoły z medalami i pucharem.

Magdalena Molewska

Wyniki Szkolnego Konkursu Kolęd i Pastoralek

W kategorii klas I-III:

I miejsce: Zofia Purol kl. II f
II miejsce: Amelia Wizerkaniuk kl. II f
III miejsce: Jakub Krok kl. II b
Hanna Kaźmierczak kl. II f

W kategorii klas IV – VI:

I miejsce: Maria Purol kl. V c
II miejsce: Martyna Wiśniewska kl. IV b
Emilia Sobczyk kl. VI c
III miejsce: Oskar Adamowicz kl. V c
Jakub Kuberka kl. V c
Alicja Wiśniewska kl. IV d

Gratulujemy!

III edycja Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego dla dzieci ze szkół i placówek im. Kawalerów Orderu Uśmiechu „Kartka Świąteczna z motywem Orderu Uśmiechu”

Grzegorz Nowacki z kl.1 a otrzymał wyróżnienie!

WIELKIE GRATULACJE!

Konkurs na ekologiczną choinkę

Wyniki konkursu:
I miejsce: klasa 4d i I c
II miejsce: klasa 5a, I b
III miejsce: klasa 6a, 2f
Wyróżnienia: 6b, 3c, 3f

Najciekawsze prace zostały nagrodzone oraz zaprezentowane na wystawie w holu szkoły.

Sukces z Kawalerem Orderu Uśmiechu

Powędrowało do naszej uczennicy, Marysi Zduniak z klasy 4a. Serdecznie gratulujemy.

Przedstawiciele klas czwartych: Anna Mirecka z 4e, Jan Wileczyński z 4b oraz Maria Zduniak z 4a uczestniczyli w konkursie recytatorskim "Zimowe Poezjobranie" w Zespole Szkół nr 2 w Poznaniu. Honorowym gościem i członkiem jury był autor recytowanych wierszy - Pan Lech Konopiński. Wszyscy uczestnicy dostali dyplomy uczestnictwa. Jury wyłoniło zwycięzców, natomiast Pan Konopiński nadał specjalne wyróżnienia i uhonorował swoją książką kilkoro uczestników. Jedno z wyróżnień

Malinowa – gazetka szkolna uczniów SP w Dąbrowce.
Gazetka powstaje dzięki współpracy uczniów klasy 5 a i 5 c.
Opiekunowie (nauczyciele): Lidia Kaczmarek, Anna Pastwa
Wydawca: Szkoła Podstawowa w Dąbrowce, ul. Malinowa 41

Zachęcamy do współpracy! Czekamy na ciekawe pomysły!
Zgłoszenia osobiste przyjmuje Lidia Kaczmarek
Swoje propozycje możecie również przesyłać na adres mailowy: db_ekaczmarek@o2.pl

